

El somriure de la Gabriel

Anna Gabriel, en l'assemblea de Manresa. Foto: Adrià Costa

Voldria que tot fos una estratègia pactada entre JxSí i la CUP. Voldria que esta escenificació Mas no, però sí. O Mas sí, però no? fos un muntatge, pur teatre de cara la galeria. Això és el que vull pensar. Tot està previst. El com, el qui, el quan?, són tres elements rotatoris. I cadascun és prioritari segons la conjuntura. La realitat és dinàmica i variable i tot canvia a cada pas. Després del 27-S, li va tocar entrar en acció al com.

Ara li toca jugar al quan?, el temps. Per això s'ha escenificat esta disputa de l'absurd entre JxSí i la CUP. Este no a Mas, però..., potser sí? Tres mesos de negociacions són inconcebibles. Pura comèdia, amb la intenció de dilatar el temps d'espera. A l'altre cantó, a l'espanyolisme, comencen a veure la partida guanyada contra el secesionismo catalan?. La tensió s'ha de rebaixar. Arriben temps de batalla electoral i tothom es fica gallet, i són castissos i prou capaços de fer qualsevol barrabassada. Els coneixem. L'Espanya Loctite (com diu la Marta Rojals) està convençuda que JxSí i la CUP, els antisistema de tota la vida, mai no podran pactar, és impossible, contra natura. Fins i tot és més que probable que des de les clavegueres de l'Estat, es fomenti esta tesi amb l'argument anti-Mas a toda costa?. Aquí entra en joc el somriure de la Gabriel. Pur teatre mediàtic que fa el seu efecte contundent i pervers perquè s'empassin l'ham. És clar, tot estava previst. Hi ha molts cervells pensants en l'estratègia, el pas, la República Catalana, és massa gros.

Si ara, a les portes de les eleccions a Espanya, Catalunya iniciava els passos amb una gran aliança Independentista, això seria donar ales a l'espanyolisme de dreta i d'esquerra. Posar encara més llenya al foc. Us podeu imaginar unes eleccions contra el secesionismo catalan? Uf mare meua! El PP seria capaç d'arrasar a Espanya. Tothom sap que contra Catalunya el PP treu vots

de davall les pedres. Us podeu imaginar als de Ciudadanos? Quin perill!!! Estos són molt pitjors, perquè són catalanets rebordonits! S'havia d'evitar com fos unes eleccions espanyoles amb un govern de la Generalitat fort, cohesionat, independentista, camí de la República Catalana. Això asseguraria el bipartidisme una dècada. Ens collarien encara molt més econòmicament i ara estem a les portes de Nadal, quan tothom espera la paga extraordinària. I per acabar de rematar l'argument es produeixen els atemptats a Paris. Us imagineu a Fernández Díaz declarant l'estat d'excepció a Catalunya? És el seu somni.

El qui, es va pactar quan es va parlar del com. Ara ha de jugar el quan, el temps. La investidura de Mas serà a última hora, al mes de gener, passades les eleccions. Quan menys s'ho esperaran. Ja tindran prou feina els partits espanyols pactant entre ells per fer govern a Madrid. Dinamitat el bipartidisme. El panorama polític espanyol fragmentat amb quatre grans opcions, obligats al pacte. Previsiblement PP i Cs, però no està del tot clar, falta comptar paperetes i també als parlamentaris independentistes catalans, els bascos, i altres. Depenent de la reconsagrada aritmètica parlamentària, pot ser de bojos. Este és el marc contextual que interessa al full de ruta.

Però, ho torno a recalcar, tot això és el que jo voldria. Ves a saber que és el que està passant en realitat. Es juga molt fort i es va a totes.

Andreu Carranza